

Vedrørende adgangsregulering til videregående uddannelse (begrænsning af dobbeltuddannelse):

Det er efterhånden noget tid siden, at jeg hørt rygter om den nye uddannelseslov. Første gang jeg har hørt om den, tænkte jeg, at det virkede så urimeligt og så udansk, at jeg havde svært ved at tro det. Jeg kontaktede da Styrelsen for Videregående Uddannelser og fik at vide, at denne nye lovgivning nok ikke blev så svær at forestille sig, som tidligere antaget. I mit tilfælde, og formodentlig også i mange andres, er dette et skrækscenarie af en nyhed, da jeg allerede har afsluttet en bachelor indenfor et felt jeg ikke har lyst til at blive i.

Jeg søgte om optagelse på Det Kongelige Danske Kunstakademi i København i 2013, men da ansøgningerne er mange og pladserne er få, kom jeg desværre ikke ind. I stedet valgte jeg så at starte på Kunsthistorie på Københavns Universitet, da jeg tænkte at det ville forøge mine chancer for optag på Kunstakademiet samt skabe et godt vidensfundament for den branche, jeg gerne vil være en del af.

Jeg endte med at færdiggøre min bachelor i Kunsthistorie i sommers, hvorefter jeg stoppede studiet for endelig at fokusere på det, jeg hele tiden har drømt om. Jeg går derfor nu på Københavns Kunsthøjskole, for at dygtiggøre- og forberede mig på endnu en ansøgningsproces. Dette viser sig så at være en forholdsvis dyr og ufrugtbar brug af tid, da denne nye lovgivning vil forhindre mig i at videreudanne mig - medmindre jeg genoptager mine studier på Københavns Universitet.

Det er ikke bare en drømmeknuser, men også en begrænsning i at udvikle mine kompetencer. Eftersom mit mål hele tiden har været at starte på en kreativ uddannelse, har jeg aldrig tidligere set Kunsthistoriestudiet som en ulempe i min uddannelsesplan. Tværtimod. Dog gør denne begrænsning af dobbeltuddannelse mit vidensbegær til et problem, og mine tidligere studier ender med at gøre min kompetencenuancering til en hæmsko.

Hvis jeg havde vidst besked om denne lovgivning i sommers, ville jeg ikke have færdiggjort min bachelor i Kunsthistorie. Jeg ved, at mange andre studerende ville have det på samme måde. Men fordi informationen samt mediedækningen af dette nye forslag har været så sparret, har vi ikke fået chancen for at forberede os på det. Den manglende omtale undrer mig, da konsekvenserne af denne nye lovgivning vil være massive for mange.

Unge studerende vil være bange for at afslutte deres studier, og vil derfor ikke fuldføre deres uddannelser. Jeg tilhører den generation af unge, der blev opfordret til at påbegynde deres videregående uddannelse umiddelbart efter gymnasiet. Hvis man dog kun har ét skud i bøssen, og man ikke er fuldstændig sikker på hvad man vil lave resten af sit liv som 19-årig, kunne en konsekvens også blive, at unge vil vente meget længere på at påbegynde deres studier, og dermed først vil blive et aktiv for samfundet langt senere i livet.

Vi er et vidensland. At gå på kompromis med uddannelse, er at gå på kompromis med vores lands største aktiv og bedste salgsvare: vores viden.